

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Lvitprandi Ticinensis Diaconi Opvscvlvm, De Vitis
Romanorvm Pontificvm**

Liutprandus <Cremonensis>

Mogvntiae, 1602

LXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11115

tribulationis & aqua angustia. Qui deficiens confessor mortuus est, & sepultus in eodem loco 12. Kalend. Iul. ibiq; saluantur infirmi. Et cessauit Episcopatus dies 5.

LXI.

VIGILIUS, natione Romanus, ex patre Ioanne Consule, feditannis 17. mensibus 6. diebus 26. Eodem tempore Belesarius commisit bellum contra Vuitigem regem Gothorum, quem fugientem noctu insecutus est Ioannes Magister militum, cui cognomen, Sanguinarius, & tenuit eum, adduxitq; ad Belesariũ, qui perduxit eum sub sacramento saluum ad Imperatorem Iustinianum Constantinopolim. Quem Imperator fecit patritium & comitem, transmisitq; iuxta fines Persarum, vbi vitam finiuit. Belesario verò eger gratias Imperator & Augusta, & remiserunt eum in Africam, quæ redacta est sub republica interfecto sub dolo pacis *Vuimarith rege Vandalorũ. Quo tempore scripsit Theodora Augusta ad Vigilium Papam, Veni, adimple nobis, quæ prona voluntate promisisti de patre nostro Anthemio, & reuoca eum in officium suum. Ad hæc rescripsit Vigilius. Absit hoc à me Domina Augusta. Prius locutus sum malè & insipienter, modo autem nullo modo tibi consentiam, vt reuocem hominem hæreticum & anathematizatum. Quod si indignus vicarius sum B. Petri Apostoli, quomodo fuerunt antecessores mei sanctissimi, Agapitus & Siluerius, qui eum damnauerunt? Tunc Romani suggererunt, quod consilio Vigilii depositus fuisset Siluerius, mandantes, quia malè agit cum Romanis seruis tuis, & cum ipsa plebe tua: sic enim est furiosus, vt daret alampam notario suo, qui mox cadens ad pedes eius expirauit. Item dedit neptem suam Vigiliam Astherio Cõsuli filio mulieris viduæ, quæ fecit teneri nocte, & tamdiu cædi, quamdiu vitam finiret. Quo audito Augusta misit Anthemium Scribonem cum virtute maiori ad Romam, dicens. Excepto in basilica S. Petri, parce. cæterum, si in Lateranis, aut in palatio, aut in qualibet Ecclesia inuenis Vigilium, impositum mox naui perduc eum ad nos. Quod nisi feceris, per viuentem in sæcula excoriari te faciam. Qui Anthemius Scribonem veniens Romam, inuenit eum in Ecclesia S. Ceciliae 10. Kalend. Decemb. erat enim dies natalis eius. Qui munera erogando ad populum repertus est, & depositus ad Tyberim, missusq; in nauim, quem plebs & populus sequebatur, clamando, vt orationem ab eo acciperet. Et data oratione, dixit omnis populus, Amen. Et mota est nauis. Videntes Romani, quod mota est nauis, in qua sedebat Vigilius,

gilius, tunc populus cœpit post eum iactare lapides, fustes, cacabos, & dicere. Fames tua tecum, mortalitas tua tecum, malè fecisti cum Romanis, malè inuenias, vbi vadis. Et quidem amatores eius secuti sunt eum de Ecclesia. Qui ingressus Siciliam in ciuitate Catinensi permissus est facere ordinationem per mensem Decemb. presbyteros & diaconos. Ex quibus retransmisit Romam Ampliatum presbyterum vicedominum suum, & Valentinum Episcopum ad S. Rufinam, & Secundum ad custodiendum Lateranis, & gubernandum clerū. Qui valefaciens omnibus ingressus est Constantinopolim in Vigilia Domini nostri IESU Christi. Quē obuius Imperator osculatus est, & cœpit flere, ac plebs illa psallebat ante eū vsque ad Ecclesiam S. Sophiae, *Ecce aduenit dominator Dominus, &c.* Per biennium enim fuerant intentiones de Anthemio patriarcha, ostendentes cautionem manus eius, qua promiserat eum reuocare in locum suum. Sed Vigilus magis desiderans mori, quam viuere, nullatenus voluit eis consentire, & dixit. Vt video, non me fecerunt venire ad se Iustinianus & Theodora, sed Diocletianus & Eleutheria. Facite vt vultis, digna enim factis recipio. Tunc dedit a lapam in faciem eius quidam, dicens. Homicida, nescis quibus loqueris? nescis, quia Siluerium Papam occidisti? & filium mulieris viduæ calcibus & fustibus interfecisti? Tunc fugiens in basilicam S. Euphemie tenuit columnam altaris. Qui tractus ab ea, & eiectus foris Ecclesiam, fecerunt mitti funem in collo eius, & traxerunt eum per totam ciuitatem vsque ad vesperum. Tunc missus est in custodiam, vbi dabantur ei modicè panis & aqua. Clerus autem Romanus, qui cum eo erat, missus est in exilium per diuersa metalla incidenda. Tunc Gothi cum suo rege Bandua, qui Totila nuncupabatur, descendentes Romam obsederunt eam, & facta est fames in ciuitate Romana, vt etiam natos suos vellent comedere. Quadam itaque die intrauit rex Romam à porta S. Pauli, indictione 13. & habitauit cum Romanis, quasi pater cum filiis. Quidam verò de Senatoribus fugientes ingressi sunt Constantinopolim, & venerunt ad Imperatorem afflicti & desolati. Quos consolatus est Imperator, & misit Narsetem Eunuchum & cubicularium suum in Italiam. Cui data pugna cum Gothis donauit DEVS victoriam, & occisus est rex & multitudo Gothorum interfecta est. Tunc adunatus clerus rogauit Narsetem, vt vna cum eius suggestione rogaret Principem, vt si adhuc viueret Vigilus Papa, aut presbyteri, seu diaconi, vel clerus, qui cum eodem fuerat in exilium deportatus, reuerteretur. Suscepta relatione Narsetis, vel cuncti cleri Romani lætus

ni lætus effectus est Imperator & omnes inclyti eius, eo quod requiem dedisset DEVS Romanis. Mox misit, per diuersa loca, vbi fuerant in exilium deportati, in Gypso & Proconeso, & iussit ante se venire Imperator, dicens eis. Vultis recipere Vigilium, vt fuit Papa vester, an archidiaconum vestrum Pelagium, & manus mea erit vobiscum. Responderunt omnes. Imperet DEVS pietati tuæ, vt restituat nobis modo Vigilium, & quando voluerit eum DEVS transire de hoc sæculo, tunc cum vestra præceptione donetur nobis Pelagius noster archidiaconus. Tunc dimisit omnes cum Vigilio, & venerunt Siciliam in ciuitatem Syracusis, vbi afflictus calculi dolore mortuus est. Cuius corpus translatum est Romam. & sepultus est ad S. Marcellum via Salaria. Et cessauit Episcopatus menses 3. & dies 5.

LXII.

PELAGIVS, natione Romanus, ex patre Ioanne Vicariano, sedit annis 11 mensibus 10. diebus 18. Quem, dum non essent Episcopi, qui eum ordinarent, eo quod multitudo religiosorum sapientium, & nobilium subdlexerat se à communionem eius, dicens, quia in morte Vigilii Papæ se immiscuit, vt tantis pœnis affligeretur, ordinauerunt duo Episcopi, Ioannes de Perusia, & Bonus de Ferentino, & Andreas presbyter de Hostia. Nam non erat in clero vel monasteriis, qui posset promoueri. Tunc Narses & Pelagius Papa consilio inito sumpta Litania à S. Pancratio cum hymnis & canticis spiritualibus venerunt ad S. Petrum Apostolum. vbi idem Papa tenens Euangelia & crucem Domini super caput suum in ambonem ascendit, & satisfecit populo, quia nullum malum peregrisset contra Vigilium, petiitq; confirmari, vt si quis ille est in sancta Ecclesia ab Ostiario vsque ad gradum Episcopi, neque per aurem, neque per aliquas promissiones proficiat, quia Simoniacum est. Mortuus est autem & sepultus in basilica B. Petri Apostoli. Et cessauit Episcopatus menses 2. dies 25.

LXIII.

IOANNES, ex patre Anastasio illustri, sedit annis 12. mensibus 11. dieb. 26. Eo tempore Heruli in Tharsiam venerunt, leuato super se rege Sindaldo, & premebant cunctam Italiam. Contra quos Narses egressus, regem eorum interfecit, & omnem gentem subiugauit. Deinde simili modo Immingus & Bucellenus duces Francorum premebant Italiam, sed auxiliante Domino, & ipsi à Narsete